

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/134/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5308205746
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5308205746.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., M. XXXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária VARMUS s. r. o., so sídlom Čadca, Palárikova 83, IČO: 36 863 203, proti žalovanému: Mgr. Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., N. XXXX/X, právne zastúpený: JUDr. Ladislav Ščury, advokát, so sídlom v Čadci, Mierova 1725, IČO: 33 916 071, o učenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca z 01. júna 2021, č.k. 8C/107/2008-559, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom KNC parc. č. 11504/1 - zastavaná plocha o výmere 1.137 m² v k.ú. Q., zapísanej na LV č. XXXX, v súčasnosti vedenej na žalovaného (výrok I.). Podľa § 255 ods. 1 CSP úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Ďalej rozhodol, že Slovenská republika má voči žalobcovi nárok na náhradu preddavkovaných trov v rozsahu 100 % (výrok III.). Po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline na základe uznesenia z 30.09.2019 sp.zn. 6Co/108/2019, ktorým zrušil (v poradí prvý) rozsudok súdu prvej inštancie, v zmysle intencii zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu zisťoval, či žalovaná parcela na základe podanej žaloby je totožná s pôvodnou KN parc. č. 11504/1, ktorá je uvedená v notárskej zápisnici N 285/93, Nz 427/95 alebo s pôvodnou EN parc. č. 11504, ktorá je uvedená v darovacej zmluve č. V 901/1993, pričom bolo si potrebné zabezpečiť obidva spisy. Na základe znaleckého dokazovania vykonaného znalcom Ing. Jozefom Polkom a zo záverov znaleckého posudku č. 28/2017 vyplýva, že KNC parc. č. 11504/1 - zastavaná plocha a nádvorie a výmere 1 137 m², ktorá je vedená v darovacej zmluve č. V 901/1993, je identická s KNC parc. č. 11504/1 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 137 m², ktorá je uvedená v notárskej zápisnici N 285/93, Nz 427/95, pričom KNC parc. č. 11504/1 je identická s časťou pozemno-knižnej parc. č. 2185, evidovanej v pozemno-knižnej vložke č. XXX. Znalec ďalej konštatoval, že vlastnícke právo k žalovanej parcele v podiele 1/8-iny právna predchodkyňa žalobcu (jeho matka) Z. Y. odvodzovala od rozhodnutia o dedičstve č. D 1036/73 po nebohej (jej matke) Y. X. ako časť pôvodnej PKN parc. 2185, ktorý spoluvlastnícky podiel previedla následne darovanou zmluvou č. V 901/1993 na žalobcu. Znalec okrem uvedeného ďalej konštatoval stav evidovania a vlastníctva pozemno-knižnej vložky XXX, jej užívania v EN stave, pričom podľa položky výkazu zmien č. 6/1993 vo vzťahu k žalovanej parcele bol vedený ako užívateľ D. X. a manželka D., pričom D. X. dal vyhlásenie pre N. I. dňa 03.03.1993, že predmetné parcele užíva N. I.. Znalec na pojednávaní ďalej potvrdil, že označenie parcel sa do roku 1993 nemenilo, do uvedeného obdobia žalovaná parcela bola evidovaná v EN stave, po roku 1993 v stave katastra nehnuteľnosti.

Hodnotiac skutočnosti z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp.zn. 14C/94/2010 (pôvodne sp.zn. 7C/885/88) bolo zistené, že v konaní o zrušenie podielového spoluvlastníctva k domu č. XXXX a k parc. č. 2185, zapísaných vo vložke č. XXX k.ú. Q., z viacerých výpovedí vyplýva, že v dávnej minulosti pred rokom 1950 došlo k reálnej delbe medzi pozemno-knižnými spoluvlastníkmi, nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom zápisu v pozemno-knižnej vložke č. XXX, boli predmetom rozdelenia medzi N. X. a B. X., pričom parc. č. 2185, zapísaná v pozemno-knižnej vložke č. XXX, sa po delbe stala vlastníctvom N. X., z dôvodu čoho konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k tejto parcele totožnej v čase rozhodovania s KN parc. č. 11504/1, 1511, 1504/4 bolo zastavené. Podľa dedičského rozhodnutia č. 2D 490/82 z 27.02.1984 bolo prejednané dedičstvo po Y. X., rod. R., predmetom ktorej bola okrem iného pozemno-knižná parc. č. 2185, zapísaná v pozemno-knižnej vložke XXX, k.ú. Q., totožnej s EN parcelami č. 6982 a č. 6987, v podiele 1/8-iny. Žalobca si osvedčil vlastnícke právo k parc. č. 11504/2 na základe notárskej zápisnice N 377/1993 tvrdiac, že N. I. má na časti týchto parciel nehnuteľnosti vydelené inde, v dôsledku čoho N. I. podaním námietok a žalobou vedenou na Okresnom súde Čadca sp.zn. 4C/303/2004 sa domáhal vlastníckych práv, pričom táto žaloba bola zamietnutá. Matka žalobcu Z. Y. sa proti N. I. a I. S. v konaní vedenom pod sp.zn. 8C/437/93 domáhala vlastníckych práv tvrdiac, že všetku poľnohospodársku pôdu zdedili N. I. (právny predchodca žalovaného) a I. S. po svojej matke I. I., keď sa domáhala vyrovnania dedičských podielov, pričom žaloba bola zamietnutá. Následne kúpnu zmluvou Z. Y. previedla podiel 1/8-iny (3/24) svojmu synovi - žalobcovi na základe darovacej zmluvy č. V 901/1993, teda pozemok, ktorý zdedila po matke a ktorý bol zapísaný v pkn vložke č. XXX ako parc. č. 2185, ktorá bola totožná s EN parc. 11504. Vo vzťahu k nadobúdaniu žalovanej parcele a poľnohospodárskej pôdy je potrebné uviesť, že po neb. N. X., ktorý zomrel XX.XX.XXXX, pozemno-knižnú parc. č. 2185, zapísanú v pkn vložke XXX, prevzala jeho dcéra I. I. (matka N. I.). Rozhodnutie o prejednaní dedičstva bolo potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením z 27.02.1973, sp.zn. 13Co/15/73, v dôsledku čoho I. I. minimálne od roku 1973 bola oprávnenou držiteľkou a vlastníčkou pozemkov. Je zrejmé, že na základe dedičského rozhodnutia po Z. I., sp.zn. D 488/77, predmetom dedičského konania nebola pozemno-knižná alebo KN parc. 2185, ale len rodinný dom č. súp. XXXX a č.s.XXXX s príslušenstvom. Na podklade takéhoto zistenia bolo možné konštatovať, že pred uzavretím kúpnej zmluvy č. V 301/2008 zo dňa 14.12.2008 žalobca nebol výlučným vlastníkom žalovanej nehnuteľnosti, pričom zo súdneho sporu vedeného pod sp.zn. 7C/885/88 je zrejmé, že nehnuteľnosť patrila N. X. na základe vykonanej delby. V nadväznosti na uvedené bolo možné konštatovať, že na základe notárskej zápisnice N 285/93, Nz 427/95 sa stal oprávneným držiteľom žalovanej parcele N. I. v celosti (nie v podiele), ktorú nehnuteľnosť (nehnuteľnosti) nadobudol po svojej matke I. I., ktorá ich užívala vo vydelenom stave na základe už reálnej delby vykonanej v dávnej minulosti medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi. Nástupnícka línia žalobcu sa odvíja od Y. X., ktorá bola manželkou N. X., ktorej podiel k pozemnoknižnej parcele 2185 nadobudla dcéra Z. Y. (matka žalobcu), ktorá uvedený spoluvlastnícky podiel 1/8-iny previedla na žalobcu na základe darovacej zmluvy z 07.06.1993 č. V 901/93. Nástupnícka línia žalovaného sa odvíja od N. X., po ktorom preberateľkou celého dedičstva sa stala I. I. na základe dedičského rozhodnutia sp.zn. D 456/71 a ktorý sporný pozemok si osvedčil notárskou zápisnicou N 285/93, Nz 427/93 N. I., ktorý následne kúpnu zmluvou zo dňa 14.12.2008 č. V 301/2008 previedol vlastníctvo v celosti na žalovaného. Na základe uvedeného vyvodil, že N. I., ktorý bol do tohto obdobia vedený v evidencii užívateľov žalovanej parcele, sa fakticky sa uchopil držby už v roku 1995, pričom do podania žaloby sa žalobca, prípadne niekto iný, nedomáhal vlastníckeho práva k žalovanej parcele, nadobudol vlastníctvo vydržaním. Ak žalobca v konaní poukazoval na osvedčenie vlastníckeho práva N. I. vo vzťahu ku KNC parc. 11504/1, ktorá je predmetom sporu, je potrebné uviesť, že aj žalobca sa v minulosti domáhal osvedčenia vlastníckeho práva ku KN parc. 11504/2, obe v časti totožné s pozemnoknižnou parcelou 2185, zapísanej v pozemnoknižnej vložke XXX k.ú. Q.. Pokiaľ sa žalobca domáhal, že je vlastníkom aj tej časti pozemnoknižnej parc. č. 2185, ktorá je predmetom tohto sporu o určenie vlastníckeho práva, treba vychádzať zo zásady, že právo patrí bdelym, pričom od roku 1995, kedy právny predchodca žalovaného N. I. osvedčil vlastnícke právo k žalovanej parcele, do dňa vykonania prevodu vlastníckeho práva na žalovaného došlo tak k vydržaniu vlastníckeho práva N. I.. Navyiac, žalobca ani nepreukázal vzhľadom na nástupnícku postupnosť, že by mal byť výlučným vlastníkom KNC parc. 11504/1 tak, ako sa v zmysle podanej žaloby určenia vlastníckeho práva v tomto konaní domáhal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, keďže žalovaný nadobudol vlastníctvo ku KNC parc. č. 11504/1 od nevlastníka, keďže N. I. po svojej matke I. I. na základe rozhodnutia D 488/87 nededil a až v roku 2004 dal návrh na prejednanie parciel č. E-KN 2185, 2186/1.

Predmetnú parcelu užíva dobromyseľne od roku 1993. Na dobromyseľnosti držby nič nemení ani fakt, že na neho bola podaná žaloba o zaplatenie nájmu, konanie vedené na OS Čadca pod sp.zn. 6C/56/2006, prípadne, že žalobu na určenie vlastníckeho práva podal až v roku 2008. Sporný pozemok je časťou pozemnoknižnej parcely č. 2185, v prírode je reálne vydelený a stojí na ňom rodinný dom súp. č. XXXX, ktorý na základe rozsudku OS Čadca sp.zn. 7C/885/88 bol prikázaný do jeho výlučného vlastníctva. Právnym predchodcom žalovaného pripadli do vlastníctva iné časti tejto pozemnoknižnej parcele, o čom svedčí list vlastníctva č. XXXX a osvedčenie Nz 427/95. Domnieva sa preto, že k žalovanej parcele nadobudol vlastnícke právo podľa § 134 ods. 3 Obč. zák. Na požadovanom určení vlastníckeho práva má naliehavý právny záujem. Poukázal na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 484/2015 zo dňa 14.11.2018, v ktorom sú vyjadrené závery o vydržaní na základe ústnej zmluvy. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe na určenie vlastníckeho práva k žalovanej parcele v plnom rozsahu vyhovieť.

3. Žalovaný vo vyjadrení podanému odvolaniu poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, spôsob nadobudnutia vlastníctva k rodinnému domu a pozemku pod domom v dávnej minulosti medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi, na základe reálnej delby, keď výlučným vlastníkom sa stal N. X., po ktorom dedila jeho dcéra I. I., rod. X., ktorej právnym nástupcom je N. I.. Rozsiahlym dokazovaním bolo zistené, že predmetná nehnuteľnosť nespadá do dedičstva po Y. X., nakoľko N. X., po ktorom dedila I. I., s danou nehnuteľnosťou nakladal ako so svojim majetkom skôr, ako do spoluvlastníctva vstúpila Y. X.. Žalobca v konaní nemohol byť dobromyseľný už aj vzhľadom na zistenia mnohých súdnych sporov, ktoré viedol žalobca voči rodine I. Skutočnosť, že na základe súdneho rozhodnutia sa žalobca stal vlastníkom domu, ešte neznamená, že sa stal aj vlastníkom pozemku pod týmto domom. Všetky tvrdenia žalobcu o tom, že by mal byť výlučným vlastníkom žalovanej parcele, v konaní nepreukázal. Súd prvej inštancie správne citoval judikatúru, keď prihliadal na závery znaleckého posudku Ing. Jozefa Polku č. 28/2018, okrem iného na zápis zmien, ktorý tvorí prílohu č. 6 znaleckého posudku z 03.03.1993. Všetky skutočnosti, ktoré žalobca v konaní uvádzal, boli len domnienky, ktoré v konaní vôbec nepreukázal.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (v tzv. replike), obdobne ako v odvolaní, poukázal na podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním - titul nadobudnutia vlastníckeho práva, dobromyseľnosť držby, nerušenosť držby a vydržaciú dobu, ktoré skutočnosti sú obsahovo obdobné alebo totožné s odvolacími dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (tzv. replike) opätovne poukázal na výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, z ktorého je zrejmé, že v zmysle tvrdeného právneho nástupníctva žalobca ani jeho právni predchodcovia nikdy sa nestali výlučnými vlastníkami žalovanej parcele, uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie správne vyhodnotil v neprospech žalobcu, keďže z bezprávia nemôže vzniknúť právo. Žiadal preto rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca dôvodnosť podanej žaloby na určenie vlastníckeho práva ku KNC parc. č. 11504/1 - zastavaná plocha o výmere 1137 m², zapísanej na LV č. XXXX k.ú. Q. nepreukázal, keďže vlastnícke právo k žalovanej nehnuteľnosti vydržaním nenadobudol v zmysle ust. § 134 Obč. zák., je správny. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na rozsiahle dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie, na vyslovené skutkové a právne závery, s ktorými sa plne stotožňuje a na ktoré v dôvodoch svojho rozhodnutia odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Žalobca v odvolaní proti rozsudku namieta nesprávne právne posúdenie veci z dôvodu, že podľa jeho názoru žalovaný nadobudol nehnuteľnosť - pozemok KNC parc. 11504/1, k.ú. Q. od nevlastníka, že podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaný, resp. jeho právny predchodca N. I. nenaplnil a že je dlhodobo užívateľom žalovanej parcele, na základe čoho sa dôvodne domáha určenia vlastníckeho práva v tomto konaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyplývajú jednoznačné skutkové zistenia, že už v dávnej minulosti došlo medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi k reálnej delbe vo vzťahu k pozemnoknižným parcelám, okrem iného

aj k pozemnoknižnej parcele č. 2185, zapísanej v pozemnoknižnej vložke XXX k.ú. Q., pričom užívateľom tejto pozemnoknižnej parcely, pod domom č. XXXX, sa stal N. X.. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti sa podrobne zaoberal aj právnym nástupníctvom po nebohom N. X. a manželke Y., keď vychádza zo skutkového zistenia, že nadobúdateľkou pozemkov sa stala jeho dcéra I. I., rod. X. (matka N. I.), že na základe uvedeného právneho nástupníctva sa mala stať nadobúdateľkou podielu 1/8-iny (teda nie v celosti) matka žalobcu Z. Y., rod. X., že v minulosti taktiež ako u N. I. došlo k osvedčeniu vlastníckeho práva k časti pozemnoknižnej parcely 2185, zapísanej v pkn vl. XXX, a to ku KN parc. č. 11504/2 na základe notárskej zápisnice N 377/93, Nz 25/97 v prospech žalobcu, že v minulosti medzi žalobcom (jeho matkou) a rodinou I. prebiehali viaceré súdne spory, v rámci ktorých napr. v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu č. XXXX, zapísaného vo vl. č. XXX vplynula z výpovede žalobcu (a jeho matky) skutočnosť, že sa necítili byť výlučnými vlastníkami pozemnoknižnej parcely 2185, v tom čase totožnej s KN pac. č. 11504/1 a 11504/4, v dôsledku čoho konanie vo vzťahu k týmto pozemkom (a teda aj k žalovanej parcele) bolo zastavené.

9. Z výsledkov vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že právny predchodca žalovaného N. I. osvedčil vlastnícke právo ku žalovanej KN parc. č. 11504/1 - zastavaná plocha o výmere 1 137 m² na Notárskom úrade JUDr. Dany Salusovej, na základe podmienok zák. č. 293/92 Zb. Vo vzťahu k nadobudaniu vlastníckeho práva vydržaním na základe podmienok § 2 ods. 2 zák. č. 293/92 Z.z. je potrebné dodať, že bolo špeciálnou úpravou vo vzťahu k § 134 Obč. zák., ktorá umožňovala vydržanie ako originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva za jednoduchších podmienok, než aké ustanovovala všeobecná úprava. Vydržanie vlastníckeho práva podľa § 2 ods. 2 cit. zák. vyžadovalo splnenie podmienok, a to, že išlo o osobu zapísanú v katastri nehnuteľnosti za vlastníka na základe notárskeho osvedčenia o držbe a že do desiatich rokov od zápisu tejto osoby neuplatnila vlastnícke právo k nehnuteľnosti v konaní na súde alebo v konaní o pozemkových úpravách iná osoba. Podmienka oprávnenej držby bola u osoby zapísanej v katastri nehnuteľnosti za vlastníka na základe notárskeho osvedčenia o držbe splnená bez ďalšieho. Táto osoba nadobudla totiž postavenie oprávneného držiteľa, zaručené po dobu 10 rokov odo dňa zápisu do katastra. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že od zápisu N. I. za oprávneného držiteľa (vlastníka) žalovanej nehnuteľnosti do katastra nehnuteľnosti až do podania predmetnej žaloby žalobcu na určenie vlastníckeho práva, si po dobu najmenej 10 rokov žalobca alebo iná osoba neuplatnila vlastnícke právo k nehnuteľnosti, preto je dôvodné považovať žalovaného za výlučného vlastníka žalovanej nehnuteľnosti, keďže podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním v zmysle ust. § 2 až 9 zák. č. 293/92 Zb. boli naplnené.

10. Na základe vyššie uvedených skutočností, keďže prvoinštančný súd na základe skutkových zistení a právneho posúdenia veci správne dospel k záveru, že žalobca nepreukázal podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k žalovanej nehnuteľnosti a žalobu ako nedôvodnú zamietol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)